

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי – תקציר הכרעת הדין

(1) הקדמה

1. עניינה של הפרשה שלפניי, בטענה להונאת משקיעים בהיקף משוער של כ-340 מיליון ש"ח. כתב האישום החמור שהוגש על-ידי המאשימה כולל ארבעה אישומים שונים, המבוססים על מסכת אירועים שונה במקצת, אולם כל אחד מהם מהווה לטענת המאשימה נדבך נוסף בהונאה רחבת היקף, שבוצעה באמצעות שורת חברות וחברות קשורות שפעלו כולן באמצעות הנאשמת 3, רוביקון ביזנס גרופ בע"מ (בפירוק) (להלן – **רוביקון או החברה**).

2. במרכזה של פרשייה זו ניצב הנאשם 1, מר אמיר ברמלי (להלן – **ברמלי או הנאשם 1**) – הרוח החיה, האיש בלעדיו אין, ומי שעל פיו, ואך ורק על פיו, יישק דבר. ברמלי הוא בעל השליטה דה-פאקטו בחברת רוביקון, אולם כפי שעוד יפורט בהרחבה, גם ביחס לכלל החברות הקשורות והנוספות באמצעותן בוצעה ההונאה הנטענת – עובר כחוט השני פועלו הנמרץ של ברמלי, להתהוותה, קיומה ותפעולה של מערכת גיוס הכספים מהמשקיעים.

ודוק, הפעילות המיוחסת לברמלי בכתב האישום נוגעת לפעילות ענפה של חברות – רובן ככולן חברות בנות או קשורות של רוביקון. למעשה, ועל כך אין חולק, ענייננו בפעילותה של קבוצת חברות – הלא היא **קבוצת רוביקון**.

3. אשר לדמותו של ברמלי ודפוס פעולתו, נדמה כי דווקא ברמלי בעצמו היטיב לתאר את משנתו העסקית, וכפי שנטען על-ידי המאשימה – זו מצאה מקומה גם באופן ניהולה של קבוצת רוביקון על-ידו. כך, בראיון אישי שנערך עימו, בעיצומה של פעילות הקבוצה, ופורסם במאי 2014 במגזין "ביג טיים", הפנתה המאשימה לדרך בה בחר לתאר עצמו (ת/211), שאושר על-ידי ברמלי בחקירתו פ/02.01.2019, 2000-2001 :

"בעולם העסקים אני עוף די מוזר.. אני פועל בחיים ובעסקים בכאוס מאורגן. לעבוד עם תקציב למשל זה מגביל.. תקציב זה גבול, וגבולות הן לא הצד החזק שלי. יש משהו משעשע בגבולות או בכללים, כי הרי אנחנו הם מי שקובעים אותם. הרבה פעמים הגעתי לגבול, ובמקום להילחם על לא לחצות אותו, הרחקתי אותו מעט. אנשים מפחדים לחיות בלי גבולות" [ההדגשה שלי].

4. ברוח דברים אלה, על-פי הנטען בכתב האישום, אכן ברמלי, לא חשש מגבולות – הוא פשוט חצה אותם. בתוך כך נטען על-ידי המאשימה, כי ברמלי חצה את מגבלת הגיוס החוקית של 35 בשנה לפי חוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 (להלן – **חוק ניירות ערך**); פרסם תיאור מפורט של הצעת ההשקעה למספר בלתי מוגבל של מתעניינים באתר האינטרנט של החברה, על אף האיסור בדין לעשות כן; הטעה את המשקיעים בדבר מהות פעילותן של קרנות קלע יזמות וקלע בטוחות (להלן – **קרנות קלע**), תוך שהוא מסר להם כי כספם יושקע במתווה חסר סיכון של "השלמות הון ל-72 שעות" – אך בפועל, לא היה ולא נברא מנגנון כאמור; אל מול המצג שהציג למשקיעים, בפועל העביר ברמלי את כלל כספי המשקיעים למגוון מיזמים עתירי סיכון,

בבעלותו הישירה או העקיפה או לכיסו הפרטי; משך כמחצית מהונה העצמי של חברה ציבורית שבשליטתו לשימושי הפרטיים ללא אישור כדין [ת/195; ת/200]; משך סכומי עתק בסך מוערך של 19 מיליון שקלים מתוך כספי המשקיעים, לענייניו הפרטיים, לרבות מימון דירות ועסקיהם של בני משפחתו.

5. רוחב היריעה שנפרסה בפני בית המשפט במסגרת ההליך הארוך שנוהל, חריגה בגודלה. כמות הראיות, מספר העדים, היקף כתבי הטענות וכך גם מרחב הטיעונים המשפטיים שהועלו על-ידי הצדדים, משמעותיים ביותר.

אולם בזיקוקם של כל אלה, ניתן בהחלט לומר כי נקודת הארכימדס של תיק זה, היא הפער בין המצגים שהוצגו למשקיעים, לבין מה שבוצע על-ידי ברמלי בפועל, ועל כך לא חולק גם הוא עצמו – היינו, המענה לשאלה האם הלכה למעשה אכן בוצעה אותה "תכנית עסקית" שהובטחה למשקיעים, אם לאו – עליה נשענים אדני התביעה כולה, ועליה מושתתת הגנתו של ברמלי במלואה.

(2) פרטי כתב האישום

6. כתב האישום המתוקן (הרביעי במספר) שהוגש על-ידי המאשימה, כלל ארבעה אישומים עיקריים, ואלה עיקריו:

7. **האישום הראשון**, הוא האישום המרכזי בענייננו, עניינו בקבלה במרמה של כספי משקיעים, גניבתם והלבנתם, וזאת על דרך של גיוס משקיעים לנאשמות 2 ו-4, הקרנות קרן קלע לעידוד יזמות בישראל בע"מ (בפירוק) וקרן קלע בטוחות והשלמות הון בע"מ (להלן, יחד – **קרנות קלע**).

כעולה מטענות המאשימה, גיוס המשקיעים נעשה תוך התחייבות כי כספם ישמש לטובת השלמת הון בלבד (Mezzanine) לתקופה של 48-72 שעות בלבד. לטענת המאשימה, בניגוד למצגים שנמסרו, הועברו כספי המשקיעים מחשבונות קרן קלע לחשבונה של רוביקון, ומשם למטרות שונות, לרבות לטובתו האישית של ברמלי. אשר לריביות שהובטחו למשקיעים, אלה שולמו מהכספים שגויסו על ידי משקיעים מאוחרים יותר, וכל זאת, כעולה מכתב האישום, מבלי ליידע את המשקיעים בדבר טיב השימוש שנעשה בכספם.

על רקע דברים אלה, במרכז האישום הראשון ניצבת השאלה האם גיוס הון במתווה זה תוך העברתו מקרן קלע לרוביקון, וכן האם תשלום הריביות המובטחות למשקיעים באמצעות כספי המשקיעים שגויסו במועד מאוחר יותר, עולה כדי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – **חוק העונשין**); עבירות של גניבה בידי מורשה לפי סעיף 393 לחוק העונשין; עבירות של איסור הלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן – **חוק איסור הלבנת הון**); ועבירות של עשיית פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק זה.

הסוגיה נשוא האישום הראשון הצריכה בחינת הראיות, העובדות וחוות הדעת המקצועיות אשר הוגשו במסגרת ההליך על מנת לקבוע האם המעשים המתוארים עמדו בניגוד להבטחות

למשקיעים והאם היה בידי ברמלי ל"ערבב" בין הכספים שהתקבלו ממשקיעי קרן קלע לכספיה של רוביקון.

8. **האישום השני** עניינו בהצעה לציבור ללא תשקיף. כך, וכפי שנטען על ידי המאשימה, הציעו קרנות קלע ניירות ערך לציבור במספר מסלולי השקעה, כאשר בתקופה הרלוונטית (כפי שיפורט להלן) נמסרה הצעה מפורטת למספר בלתי מוגבל של אנשים, וכן מכרה קרן קלע ניירות ערך ללמעלה מ-550 משקיעים, תוך חריגה ניכרת מהמגבלה הקבועה בהוראות חוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 ובלא ביצוע תשקיף. סוגיה זו נדונה לאחרונה לפניי ביתר פירוט בת"פ (ת"א) 32229-11-17 **מדינת ישראל נ' טפירו** (27.7.2020) (להלן – **עניין טפירו**) ונדרשתי גם לכך במסגרת הכרעת הדין. במסגרת אישום זה מואשם ברמלי באי קיום הוראות סעיף 15 לחוק ניירות ערך.

9. **האישום השלישי** עניינו בהטעיית רשות ניירות ערך. לטענת המאשימה, לאחר שרשות ניירות ערך פנתה לקרן קלע בדרישה למסור מידע בדבר מספר המשקיעים המדויק בקרן והיקף השקעותם, מסר לה ברמלי מסמכים מזויפים המלמדים כי קרן קלע גייסה פחות מ-35 משקיעים בשנה. זאת ועוד, לשם יצירת רשימה זו, הקדים ברמלי את תשלום הריבית לחלק מהמשקיעים בקרן. בנסיבות אלה, מואשם ברמלי בניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין וכן בזיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 418 לחוק העונשין.

10. **האישום הרביעי**, הוא האישום היחיד המוגש גם כנגד הנאשם 5, עוסק במשיכת כספים ללא אישור מחברה ציבורית. במסגרת זו טוענת המאשימה כי בוצעו במהלך החודשים אוגוסט וספטמבר 2015 שתי משיכות שוות בסכום של 1,370,000 ש"ח כל אחת מחברת קרן קלע להשקעות בע"מ (להלן – **קלע השקעות**), שהיא חברה ציבורית. משיכות אלה נעשו, כך כעולה מפרטי האישום, בהוראתו המפורשת של ברמלי ובחתימתו של הנאשם 5, מר ישראל (בן מלך) עופר (להלן – **עופר**) וזאת בלי קבלת האישורים הנדרשים מהאורגנים המוסמכים בקלע השקעות.

בנסיבות אלה, מואשם ברמלי בגניבה בידי מורשה לפי סעיף 392 לחוק העונשין, במרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק העונשין, בעבירות מנהלים ועובדים בתאגיד לפי סעיף 424(1) לחוק העונשין, ובאי קיום הוראות סעיף 36 לחוק ניירות ערך במטרה להטעות משקיע סביר. אשר לעופר, הוא מואשם במרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק העונשין, בעבירות מנהלים ועובדים בתאגיד לפי סעיף 424(1) לחוק העונשין, ובאי קיום הוראות סעיף 36 לחוק ניירות ערך במטרה להטעות משקיע סביר.

(3) המסד להכרעתי (העובדות המוסכמות, אבן המחלוקת, השאלות להכרעה, שאלונים)

11. מסיכומי הצדדים, טענותיהם וראיותיהם, שהובאו בפניי במהלכו של הליך משפטי ארוך – הצדדים **אינם** חלוקים ביחס לעובדה שרוב הכספים שגויסו ממשקיעי קרנות קלע, הועברו לחשבונה של חברת רוביקון, ונוהלו שם ב"פול" פיננסי אחד, ובעירוב מוחלט. כך גם הצדדים

אינם חלוקים ביחס לעובדה כי כספי המשקיעים כאמור, שימשו לצורך ניהולה ותפעולה השוטף של חברת רוביקון, כמו גם יתר החברות בקבוצה, ולשם ביצוע ההשקעות הנטענות על-ידה.

עובדות אלו הן המסד לטיעוני הצדדים ביחס לאישום הראשון נשוא הליך זה, ובהן לא נדרשתי לדון ולהכריע.

12. אולם, אבן המחלוקת בין הצדדים – ממנה נגזרות גם יתר המחלוקות והשאלות אשר דרשו הכרעתי, היא ביחס לשאלה האם אופן גיוס הכספים והשימוש שנעשה בהם בפועל, עולה לכדי "הונאת משקיעים" – היינו, האם המצגים ההבטחות וההסכמים שהובאו בפני המשקיעים, תואמים את שנעשה עם כספם בפועל. זו נקודת הארכימדס של תיק זה, ובכך נדרשתי להכריע.

13. לאור האמור ועל מנת להכריע בתיק דנן, נדרשתי להכריע במספר שאלות:

אשר לאישום הראשון –

א. האם הכספים שגויסו מהמשקיעים שימשו למטרות על-פי הפרסום וההסכמים? עוד לעניין זה אדרש לשאלה האם המצג שהוצג למשקיעים בעל פה על ידי קרן קלע ועובדיה תאם את האמור בחוזים שנחתמו?

ב. האם קרן קלע הייתה רשאית להשקיע את כספי המשקיעים ברכישת חברות עסקיות?

ג. האם ברמלי היה מוסמך להשקיע חלק מכספי המשקיעים גם בפרויקטים שנרכשו על שמו (דירות), או הלוואות שניתנו לקרובי משפחתו או חבריו?

ד. האם קרן קלע המשיכה לגייס כספים אף לאחר שהיה ברור לכל הגורמים שהיא נזקקת להשקעות חדשות על מנת לעמוד בהתחייבויותיה כלפי משקיעיה הקיימים?

ה. האם בענייננו התקיימה חקירה מגמתית, שהתבססה על מצג עובדתי לא מוכח (חוסר יכולתה של קרן קלע לפרוע את חובותיה) ועל אי עריכת בדיקות חשבונאיות מעמיקות ומקיפות של כל קבוצת רוביקון; בהקשר זה אדרש גם לחוות הדעת החשבונאיות, משקלן, וההכרעה בין ממצאי חוות הדעת.

אשר לאישום השני –

א. האם בגיוס כספים ממשקיעים על ידי חברה פרטית קיימת חובה לפרסם תשקיף, אם לא? לעניין זה, אדרש גם לקביעה האם בענייננו עסקינן בהסכמי הלוואה או בניירות ערך?

ב. האם ספירת המשקיעים צריכה הייתה להתבצע כמכלול או לפי כל מסלול השקעה בנפרד, בהתאם למצב המשפטי ששרר אותה עת ובהתייחס לחוות הדעת שניתנה לנאשם 1?

אשר לאישום השלישי – האם הפעולות שנקט ברמלי במסגרת הדיווחים שנמסרו לרשות על אודות מספר המשקיעים בקרן קלע, עולות כדי הטעייתה של רשות ניירות ערך?

אשר לאישום הרביעי – האם היה בסמכותו של ברמלי למשוך כספים בהיקפים אלה מהחברה הציבורית?

לבסוף – התייחסתי בהכרעתי למספר שאלות נוספות, בהן הטענה להגנה מן הצדק ואכיפה בררנית.

14. במסגרת ההליך שנוהל בפניי (בהתאם להסכמות שונות אליהן הגיעו הצדדים לאורך ההליך), התייצבו 79 משקיעים, הודעותיהם או השאלונים שמילאו הוגשו בהסכמה והם נחקרו חקירה נגדית בידי ההגנה. הוגשו 212 שאלונים (והסכמים) בהסכמה. עוד, הוגשו 326 הסכמים בחתימת ברמלי, שלפי עדות המגייסים חתימת המשקיעים עליהם נעשתה לאחר שהוצג להם מתווה השלמות ההון של 72 השעות.

15. לעניין זה אציין, כי בראשיתו של ההליך, הוגשה על-ידי ברמלי בקשה מקדמית בקשר עם הליך גביית גרסאותיהם של מאות משקיעים באמצעות השאלונים. בתוך כך, התבקשתי להורות על תיקון רשימת עדי התביעה בכתב האישום, כך שיימחקו 369 מעדי התביעה, בטענה שהרשות החוקרת לא קיימה את הוראות החוק או לחילופין פגעה באופן בלתי מידתי בזכות ברמלי להליך הוגן, שעה שהחליטה שלא לזמן את העדים הללו לחקירה פרונטאלית ותחת זו שלחה להם למילוי טופס שאלון שנוסח על ידה.

16. במסגרת החלטתי מיום 14.05.2017, נדרשתי לטענות הצדדים בעניין זה בהרחבה, ובתוך כך קבעתי כי יש לאזן בענייננו בין שני אינטרסים הניצבים על כף המאזניים. מהצד האחד, עומדת זכות הנאשם להליך הוגן, ובכלל זה איסוף ראיות על ידי הרשות החוקרת באופן ממצה כך שהנאשם יוכל להיערך כיאות לחקירת העדים מטעם המאשימה, וכנגזרת מזכות זו, הזכות שתגבה מאותם עדים גרסה מלאה ולא תמציתית כך שהנאשם לא יופתע מדברים שנמסרים על ידי העדים בבית המשפט. מהצד שני, ניצבים, לכאורה, מעשי מרמה והונאה, המבוצעים כלפי מאות קורבנות.

במסגרת עריכת האיזון כאמור, קבעתי כי יש להתחשב בכך שזימונם של כל אחד מן העונים על השאלון לחקירה לשם גביית עדות פרונטאלית, תהפוך את ההליך המשפטי לבלתי יעיל בעליל. במקרה כגון זה עומדת המאשימה בפני ברירה של זימון מספר נבחר של עדים לחקירה וקבלת גרסתם של היתר, תוך שימוש בטופס סטנדרטי על מנת לוודא את עמדתם הראשונית והבסיסית ולבחון האם נפלו קורבן למעשה מרמה או הונאה, כפי שעשתה במקרה זה, או לחילופין זימונם של מאות עדים נוספים.

17. בשקילת כל אלה, הגעתי לכלל מסקנה כי במקרה שלפניי, עת מדובר בכתב אישום הכולל רשימה של מאות עדים; בעוד לא הוצגה בפני בית המשפט ולו ראשית ראיה לכך כי מדובר

בשאלון מוטה, הרי שלא מצאתי כי יש בדרך השאלונים כדי לפגום ביכולת העדים כולם או חלקם למסור גרסת אמת.

בהתאם לכך קבעתי, כי האופן שבו פעלה המאשימה במקרה זה לגביית ההודעות בצורת שאלונים, חלף הדרך המסורתית, אינה דרך פסולה באופן המצדיק את קבלת העתירה. לא זו אף זו, הסעד המבוקש של מחיקת עדים מרשימת עדי התביעה הינו סעד מרחיק לכת שבית המשפט ייטה שלא לאמץ בדרך כלל. התערבות בשיקול דעת הפרקליטות על ידי בית המשפט ייעשה בזהירות ובמשורה.

אולם הודגש, שלא כך הדבר בנוגע לסמכות בית המשפט לקבוע **משקלן** של ראיות או עדויותיהם של עדים מטעם המאשימה. לעניין זה בית המשפט יוכל לעמוד מקרוב על מידת הפגיעה בזכות הנאשם להליך הוגן וליתן לגרסת 369 העדים האמורים משקל כזה או אחר, אם בכלל, רק לאחר שאלה יתייצבו בפני בית המשפט, חלקם או כולם, ויחקרו על ידי ב"כ הנאשם – וכך עשיתי במסגרת הכרעת דין זו.

18. כמפורט בהכרעת הדין, מצאתי בנסיבות העניין כי לא נפל כל פגם באופן בו פעלה המאשימה בעניינו לגביית ההודעות בצורת שאלונים, וזו בשים לב לאופיו וטיבו של כתב האישום, הכולל מאות של עדים; כן לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו באופן ניסוח השאלונים, ולא מצאתי כי אלו מוטים או "מזהמים" את ההליך, ואין באופן ניסוחם במקרה זה כדי לפגום ביכולת העדים למסור גרסת אמת; אשר לסמכותי לקבוע משקלן של ראיות ועדויות מטעם המאשימה, הרי שאלו ניתנו על-ידי ביחס לכל אחת מן העדויות, בנפרד, על-פי הקשרה ותכנה, ובהתייחס לעדות שניתנה ביחס לחלקם בפני בית המשפט, כמו גם המשקל הנדרש כשזו לא ניתנה.

למותר לציין שעל החלטתי זו הוגש השיג הנאשם בפני בית המשפט העליון, והשגתו נדחתה.

למותר לציין כי מקום בו מצאתי מי מן העדים שהשיבו לשאלונים, אינה מהימנה ו/או קוהרנטית ו/או מוטה ו/או משתנה לאחר קיום ריענון מטעם המאשימה – הרי שהמשקל שניתן לה, בהקשר בו הובאה במסגרת הכרעה זו, שקלל בחובו את כל אלה.

(4) פעילות קרנות קלע ומעמדו ומעורבות של ברמלי בקבוצת רוביקון ובקרנות קלע

19. כמפורט בהכרעת הדין, ממכלול חומר הראיות שהונח בפניי התבררה תמונה לפיה **ברמלי היה מעורב בכל צעד ושעל בפעילות קבוצת רוביקון בכלל, וקרן קלע, בפרט**. מעורבות זו כללה הן את התווית מדיניותה של קרן קלע, הן היכרות, מסירת מידע, מתן הבהרות ואישור ההסכמים שנחתמו עם משקיעים, מתן מענה לשאלות שהופנו למשקיעים פעילים או פוטנציאליים, ואף מעורבות בכל רכיבי הניהול, הפרסום והשיווק של קרן קלע.

20. גם **ברמלי עצמו** העיד בחקירתו לפניי על מעורבותו המשמעותית בפעילות קרן קלע. כך, ברמלי העיד בחקירתו לפניי כי איננו סבור שהיו מקרים הוחתמו משקיעים בקרן קלע בלא ידיעתו ואף הדגיש כי ידע על הגיוסים, היקפם, על כל מגויס וגם לשינויים שהיו בכל אחד מההסכמים (1.2.2019/פ, עמ' 1959, ש' 33-21).

יתר על כן, כאשר נשאל במסגרת חקירתו לפניי על מידת מעורבותו בפעילות קרן קלע, הבהיר ברמלי כי **"יותר מפחות או יותר, אני הייתי מאד מעורב, אני ידעתי ואני גם לא אעביר אף אחריות לאף עובד לא משנה מי אמר ואיזה טעות עשה או לא."** [פ/31.12.2018, עמ' 1810 ש' 31-עמ' 1811 ש' 22; ההדגשות שלי].

21. משכך, מצאתי בנסיבות העניין שלפניי כי ברמלי עמד במרכז כלל הפעילות של קבוצת רוביקון בכלל, וקרן קלע בפרט, כי היה מעורב ומודע לכל רכיב בפעילות הקרן – ובמקרים לא מעטים אף הנחה בעצמו כיצד יעוצב כל פרט בפעילות. ודוק – הוכח בפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי ברמלי היה הרוח החיה בקרן קלע ובקבוצת רוביקון, היה הגורם היחיד שהיה מצוי בכל הפרטים, האיש שקיבל את כל ההחלטות המהותיות בקרן קלע וכן בקבוצת רוביקון – והאיש שבלעדיו אין. ברמלי היה הגורם היחיד בקבוצת רוביקון שהיה מעורב ומודע לכל ההיבטים של הפעילות בכלל – ושל הפעילות הפלילית אשר עומדת בבסיס כתב האישום דנן.

22. ועוד, לא זו בלבד שברמלי ניצב במרכז הפעילות, אלא שברמלי הקפיד על מדיניות מידור משמעותית בין עובדי המחלקות השונות בתוך קרן קלע, וכן בין העובדים בחברות השונות שפעלו במסגרת קבוצת רוביקון. עובדות אלה ניצבות בליבת כל אחד מהאישומים מושאי הכרעת דין זו.

(5) ניתוח עדויות המגייסים

23. עדויותיהם של המגייסים בקרן קלע מלמדות כי בהתאם למידע שנמסר להם מברמלי **עצמו**, פעילותה של קרן קלע הייתה השלמת הון לתקופות קצרות של **עד 72 שעות**.

24. כך עולה מגרסתה של הגב' **סיוון ציבולסקי**, מנהלת מערך גיוס הלקוחות בקרן קלע בשנים 2011-2015, לפיה ברמלי עצמו הסביר לה כי תחום הפעילות של קרן קלע הוא השלמות הון ל-72 שעות, ולאחר שהוקמה קלע בטוחות, הורחב טווח הפעילות של קבוצת רוביקון – מבלי לשנות את מתווה הפעילות של קרן קלע עצמה.

בהמשך, חזרה סיוון ציבולסקי ואשרה פעם נוספת כי **"השלמות הון היו עד 3 ימים בלבד, זה מה שאני הצגתי ללקוח אני לא ישבתי איתו בפגישות"** וכן, **"השלמות הון היו עד 3 ימים בלבד, זה מה שאני הצגתי ללקוח..."**.

25. בחקירתה לפני רשות ניירות ערך, עמדה סיוון ציבולסקי על כך שלא זו בלבד שללקוחות הובטח כי הפעילות תבוצע בקלע, או שאם הפעילות תבוצע באמצעות רוביקון אך תכלול פעילות השלמת הון לא יהיה בכך כדי להוות מצג שווא, אלא שהיא הדגישה כי במידה שהכספים מועברים לרוביקון לטובת השקעה במיזמים או חברות שרוביקון מעורבת בהם אבל לא למטרות השלמת הון, **"זה נוגד את מה שרשום בהסכם"**.

26. גם המגייס **עומרי שלום** הבהיר בחקירתו לפניי, כאשר נשאל כיצד ניתן לדעת כי פעילות הקרן היא השלמת הון ל-72 שעות אם הדבר לא צוין באופן מפורש בחוזים שנחתמו עם המשקיעים, כי:

"זה בעצם הדבר היחיד שאני למדתי בקרן מהפגישה שלי עם אמיר בפעמים הראשונות לפני הצטרפותי לקרן, משיחות ההאזנה שעשיתי לסיוון במשך כשבועיים שזה מאות שיחות, וגם באתר האינטרנט אם אני לא טועה זה היה מצוין עד 72 שעות השלמות הון...את כל המידע שאני קיבלתי טרם כניסתי לקרן קיבלתי את המידע מאמיר ומסיוון, הקרן מבצעת השלמות הון לצורך מתן בטוחות והכסף חוזר תוך 72 שעות מקסימום" [פ/10.5.2018, 159, 24-27].

27. וכך גם המגייס שהם גביזון הבהיר בעדותו כי העובדה שהשלמות ההון נועדו להתבצע לתקופה של 72 שעות נמסרה למשקיעים במצגים החד משמעיים שנמסרו למשקיעים השונים [פ/8.5.2018, 72, 19-32; 98-101] ואף הרחיב כי: "כל המסלולים האלה שהיו שייכים למסלול שנקרא השלמות הון לטווח קצר, מסלול יזמות, הקרן התחייבה לעשות בו פעילות להשלמות הון לטווח קצר בלבד 3 ימים...".

28. כמפורט בהכרעת הדין, גרסאותיהם של המגייסים, עלו בקנה אחד זו עם זו, כמו גם עם הראיות הנוספות שהובאו לפניי בהקשר זה – באופן התומך במסקנתי בדבר המצגים שהובאו לידיעתם על ידי ברמלי ולאחר מכן הובאו לידיעת המשקיעים – שעה שהמגייסים עצמם כלל לא היו מודעים לכך שפעילות הקרן ספקולטיבית, הכספים משמשים לפעילות של חברות עסקיות שברמלי החליט להשקיע בהן, חלקן חברות הפסדיות. כמו כן, המגייסים לא היו מודעים לכך שכספי הקרן, בחלקם, שימשו לצרכיו האישיים והפרטיים של ברמלי.

29. נוכח האמור, עולה מעדויות המגייסים, כפי שהובאו הן בחקירותיהם לפני הרשות לניירות ערך והן בחקירותיהם לפניי, כי המצגים שהובאו לידיעתם של המגייסים על ידי ברמלי, ושהוצגו על ידם לאחר מכן למשקיעים, כללו התחייבות מפורשת של ברמלי כי הכספים יושקעו בהשלמות הון קצרות טווח של 48-72 שעות.

(6) ניתוח עדויות המשקיעים

30. במסגרת הליך זה העידו בפניי עשרות משקיעים, עדים אשר בחרו מרצון להפקיד את מיטב כספם בקרנות קלע, בהסתמך על הפרסום האטרקטיבי של התשואה המובטחת, לצד בחינת אפיק ההשקעה שעל-פי הפרסום היה ברמת סיכון אפסית – וזאת, לצד התרשמותם מהפאר וההדר במשרדי החברה, ההבטחות שקיבלו בפגישותיהם מול המגייסים השונים, הסתמכות חלקם על הבטחות שניתנו על-ידי ברמלי בעצמו, ועוד – הכל כמפורט בהכרעת הדין.

31. כפי שפירטתי בהכרעת הדין, עדויותיהם של המשקיעים נמצאו כמהימנות בעיני, ומהן עולה כי הוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי ברמלי הוא זה שעמד מאחורי הגדרת השלמת הון כפעילות לטווח קצר, של 48-72 שעות; כי המסר האמור הובטח למשקיעים השונים על ידי ברמלי עצמו כמו גם על ידי יתר המגייסים בקרן קלע, למרות שלא נכלל בהוראות חלק נכבד מההסכמים שנחתמו; כי המשקיעים היו משוכנעים כי זו היא ההתחייבות כלפיהם; כי רבים מהם לא היו משקיעים כלל ועיקר בקרן קלע לו היו יודעים שהכספים לא ייחודו למטרה זו; וכי השקיעו בקרן מתוך הבנה כי מדובר במתווה הבלעדי בו עתידה לפעול קרן קלע.

(7) גרסתו של ברמלי

32. בגדרי ההליך הארוך שהתקיים לפניי, הובאה בפניי גרסתו של הנאשם 1 ביחס לעובדות והטענות מושא כתב האישום, לא אחת. לאחר שמסר גרסתו בפני הרשות לניירות ערך במסגרת חקירותיו שם, פרס בפניי הנאשם 1 את כלל טענותיו, הסבריו ונימוקיו, וזאת במסגרת חמש חקירות ארוכות שהתנהלו לפניי. בתוך אלו, ניתנה בידי האפשרות להתרשם באופן מלא, שלם ובלתי אמצעי אשר למידת מהימנותו של הנאשם 1, כמו גם מידת העקביות והקוהרנטיות שעולות מטיעונו – בינם לבין עצמם, בינם לבין גרסאותיהם של יתר העדים בתיק, ביחס לאותן הסוגיות שבמחלוקת.

במסגרת חלק זה של הכרעת הדין, מצאתי להביא, אך בתמצית, אותם החלקים מתוך גרסתו של הנאשם אשר היוו מסד להתרשמותי וממצאיי ביחס למידת מהימנותו של הנאשם 1 – אשר בהתאם לאלו, הוכרעו קביעותיי בגדרי ההכרעה דן.

33. אקדים את המאוחר ואציין כבר עתה, כי הוצגה על-ידי הנאשם 1 גרסה מתפתחת ו"מתגלגלת" ביחס למספר סוגיות המצויות בלב המחלוקת בינו ובין המאשימה. מעבר לכך שגרסה זו נסתרה על-ידי רובן המכריע של עדויות יתר העדים שהובאו לפניי, בינה לבין עצמה – היא אינה קוהרנטית ומכילה סתירות פנימיות רבות.

34. גרסאותיו של ברמלי לסוגיית מספר המשקיעים שגוייסו על-ידי קרן קלע השתנו והתחלפו באופן תדיר, החל מגרסתו לפיה לא הייתה חובה להגבלת מספר המשקיעים; עבור לטענה שאין כל הגיון בהוראות הרשות לאסור על גיוס מספר גדול של משקיעים; עבור לטענה שבפעילות הקרן לגבי גיוס משקיעים מגובה בפקוח משפטי וחוות דעת משפטיות; עבור לטענה שהגיוס נעשה לפי הוראות והנחיות הרשות (למעט חריגות מסוימות); וכלה בהצגת מצג שקרי בפני חוקרי הרשות, תוך השמטה של מספרם המדויק של משקיעי קרן קלע מהדו"חות שהועברו לרשות.

35. יודגש, כי תיק זה התנהל בפניי משך תקופה לא קצרה (בעיקר בשל חילופי הסניגוריה במהלך שמיעת ההוכחות ודחיית הדיונים משך חודשים ארוכים עד שהסניגורים החדשים למדו את התיק), במהלך ניהול התיק שמעתי למעלה מ-170 עדים על פני עשרות רבות של ישיבות הוכחות ומאות שעות דיונים באולם.

מכל אלה התרשמתי שמדובר בפעילות ענפה שנוהלה לאורך מספר שנים על-ידי מספר לא מועט של אנשים, במספר לא מועט של חברות – אך, פרט לברמלי, לא היה בנמצא איש או אישה שידעו בדיוק איך מתנהלת הפעילות, מה בדיוק נעשה בכספים שגויסו (מאות מיליוני ש"ח), איך בדיוק מתבצעת פעילות "השלמת ההון", מהם הקריטריונים להשקעת כספי הלקוחות ועוד.

כך, לא היה איש או אישה, פרט לברמלי, שהיו חשופים לכל תמונת פעילות הקבוצה החל מהליך גיוס הכספים ועד להזרמת הכספים החופשיים לשורה ארוכה של חברות שנרכשו על-ידי הקבוצה או על-ידי ברמלי עצמו – אך ורק לפי החלטת ברמלי.

לא היה איש או אישה בקבוצה, למעט ברמלי, שהיו מעורבים בכל החלטה לגבי ההוצאות הכספיות, הזרמות הכספים, קבלתן והוצאתן אל הפועל של ההחלטות העיקריות והמרכזיות (החל מהפניית כספים מקנות קלע לכל חברה וחברה, עבור לפגישות עם משקיעים גדולים וכלה בהחלטות על הצגת כספים ללקוחות).

מה שברור עתה באופן חד משמעי, הוא שברמלי נהג בכספי המשקיעים כבשלו, תוך התעלמות מוחלטת מהסכמי ההשקעה שנחתמו עימם, תוך התעלמות מוחלטת מההבטחות שהבטיח לחלקם בשיחות אישיות, ותוך התעלמות מהמצג שהציגו אנשי המכירות שלו – הן באתרי התקשורת החברתית, הן בפגישות האישיות עם המשקיעים.

36. גם כאשר התבקש להגיב על נתוני המאזנים; עדויות המשקיעים והמגייסים; עדויות המנהלים בקבוצה; או אף יועצים משפטיים וחשבונאיים, תשובותיו היו עקביות: **"אתה לא מציג בפני את כל הנתונים..."**. אומנם, ברמלי הודה במספר עובדות – כגון הודאתו שהפרסום כאילו הקרן פועלת בהון עצמי משלה הינה שקרית, או פרסום שהקרן אינה ממונפת – אך גם טען בלהט שהפרסום אינו נכון, ולצד זאת גם שאין מדובר בשקר.

התרשמותי מהתנהלותו הקלוקלת של הנאשם אף התעצמה נוכח עמדתו בשלהי עדותו בבית המשפט (ובעצם בשלהי פרשת ההגנה), כי הוא עוד יראה ויוכיח במסמכים ובראיות שכל פעילותו הייתה כדין, שקריסת המיזם הייתה רק משום שחקירת הרשות לא אפשרה לו להמשיך ולעסוק בגיוס משקיעים חדשים.

התרשמותי מברמלי שהינו אדם חריף ושנון, בעל אישיות עוצמתית שידע לכבוש את האנשים סביבו, הילך קסמים על כל מי שהיה בסביבתו, בעל יכולת שכנוע מרשימה, מתוחכם ולא מתלהם.

גרסתו שוטפת, אף שאינה עקבית כלל ועיקר, שכן היא מלאת סתירות – וברמלי דבק בה גם כאשר הוצגו בפניו ראיות ונתונים הסותרים את גרסתו מניה וביה.

כאשר הוא נתקל בנתונים שעומדים בסתירה מוחלטת לגרסתו (כגון מאזנים, מסמכים או עדויות) הוא בחר בטקטיקה של מתן תשובה "לא לעניין", או אמר שעליו לבדוק את הנתונים, המאזנים או המסמכים.

התרשמתי לאורך עשרות שעות עדות אותם העיד בפני, כי מדובר באדם מניפולטיבי, שהתחמק באופן עקבי ומתמך ממתן תשובות ישירות וענייניות.

למרות שניתנה לברמלי הזדמנות מלאה להתמודד עם כלל התשתית הראייתית אשר הוצגה לו, כמו גם ראיות או עדים מטעמו, ולמרות הבטחותיו החוזרות כי כך יעשה, הדבר תמיד נדחה על ידו – וכך, גם לאחר חמישה ימי הוכחות מלאים בהם סיפק ברמלי את גרסתו, ראיות אלו לא הוצגו, והלכה למעשה, ברמלי בחר שלא להתייחס למרבית החומר הראייתי שהונח בפניו, ואותן ראיות סותרות לכאורה של הנאשם, לא הובאו בפני בית המשפט.

37. לסיכום פרק זה ראיתי להדגיש כי התמונה הכוללת שמצטיירת ומשתקפת מפעילות הנאשם הינה של תכנית מתוחכמת שיזם הנאשם לגייס מאות מיליוני שקלים ממשקיעים, שרובם המכריע הינם חסרי ניסיון ותובנה בשוק ההון, שהתפתו ללכת אחר הפרסומים במדיה החברתית במטרה להשיא את רווחיהם.

התכנית שהוצגה על-ידי הנאשם "השלמת הון" לפרק זמן קצר, לרוב של עד 72 שעות, "הבטיחה" למשקיעים תשואה גבוהה, הרבה יותר גבוהה מהמקובל בשוק.

הלכה למעשה, מתברר שלא הייתה לתכנית זו כל היתכנות מעשית, היא אינה אלא בגדר אחיזת עיניים, הולכת שולל, הטעיה והונאה של מאות משקיעים שסמכו ובטחו במידע שהקרו פרסמה.

לא הוצג בפניי במהלך עשרות ימי דיוני ההוכחות ולו מקרה אחד שבו הקרו העניקה ללווה כלשהו כספים במסגרת "השלמת הון" ל-72 שעות כפי שזו הציגה בכל פרסומיה!!

זאת ועוד, מהראיות שהוצגו בפניי עולה כי היה מקרה אחד ויחיד שאחד "המגייסים" קיבל בקשה מטעם לווה שכזה, אך הוא לא ידע לספק פרטים על אפשרות מתן הלוואה קצרת מועד כזו, אותו מגייס פנה לממונים עליו, ואיש מכל אלה לא ידע למסור לפונה פרטים איך וכיצד ניתן להעניק לו הלוואה קצרת מועד.

אירוע זה ממחיש באופן מובהק וביתר שאת את שנטען על-ידי המאשימה, מדובר לא פחות ולא יותר ממעשה תרמית והונאה שנועד כל כולו לגנוב את דעתם של המשקיעים ולקבל את כספם ולהשתמש בהם למטרות שונות וסותרות למידע שנמסר להם.

(8) העברת הכספים מקרנות קלע לרוביקון ומעמדה של רוביקון בהסכמים

38. כמפורט בהכרעת הדין, כספי המשקיעים שגויסו לקרו קלע הוזרמו ברובם לרוביקון – כך, וכעולה מחוות דעתו של המומחה **מרום**, מתוך 340 מיליון ש"ח שגויסו בקרו קלע ובקלע בטוחות, 240 מיליון ש"ח הועברו לרוביקון – ואילו יתרת הכספים שימשה לתשלום ריביות ופידיונות משקיעים, כמו גם לפעילותה השוטפת [חוו"ד מרום, 17-18]. לעניין זה, הבהירה הגב' לירז קוגמן כי: "ההנחיה הייתה שכל הכספים שמגיעים מקלע יועברו לחשבון רוביקון, למעט להשאיר יתרה לריבית שמשולמת למשקיעים לחודש אחד, ואיזשהו יתרה נוספת במקרה ויהיו בקשות לפידיונות. יתר הכסף עבר לרוביקון" (פ/24.5.2018, 654, 8-15), ודברים אלה אושרו גם על ידי הגב' רגינה בביז'אייב.

39. בהתאם לגרסאות רואי החשבון של החברה, שנתמכו גם בעדויותיהם של לירז קוגמן ורגינה בביז'אייב – שאותן מצאתי מהימנות בעיני – עולה כי הוכח באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי כלל כספי משקיעי קלע שימשו או לתשלום ריביות ופידיונות למשקיעים, או הועברו לחשבון רוביקון – והכל בניגוד למצגים שנמסרו להם ושעליהם עמדתי לעיל.

(9) העברת הכספים מרוביקון

40. כפי שעולה מחומר הראיות שהובא לפניי, ובשונה מהמצגים שנמסרו למשקיעי קרן קלע, כספיהם שימשו את ברמלי למימון פעילות חברות שונות, בין היתר, למתן הלוואות ארוכות טווח – לעיתים ללא מועד פירעון כלל, לשורה של חברות בבעלות מלאה או חלקית שלו או של רוביקון, ובהתאם להעדפותיו האישיות של ברמלי. כך נכתב בתסקיר עו"ד חבר, שמונה כמפרק לחברת רוביקון, והוגש במסגרת תיק פר"ק 15-10-55094 חבר נ' רוביקון ביזנס גרופ בע"מ:

"ההשקעות שביצעה החברה...חלק קטן מהן הנו בגדר "השקעות סולידיות" בעלות שווי כלכלי ברור. מרביתן של ההשקעות אינן סולידיות אלא נעשו בחברות הזנק ובמיזמים ספקולטיביים אחרים...מרביתם של ההשקעות הספקולטיביות היו, במועד תחילת הפירוק, "בתהליך", כאמור: חייבו השקעות הון נוסף שרוביקון התחייבה בו, וזאת במנותק משאלת סיכויי התשואה[...] יש במקרה דנן בסכומים מצטברים של עשות מליוני ש"ח, שהן לא פחות מתמוהות. הפוך והפוך לא תוכל למצוא כל היגיון כלכלי בהן" [ת/419, פס' 54-55].

41. **חברת צ'וקולטה** – בחברת צ'וקולטה הושקעו עד שנת 2015 סך של כ-5,084,000 ש"ח [חו"ד מופקדי, נספח 8]. כל זאת, ללא כל תכנית סדורה להשקעה זו. כך, הדגישה קריטי בחקירתה לפניי כי **"אמרתי שצ'וקולטה לא עומדת נכון בביצועים, אלא הפוך, היא מקום שרק מוציא כסף"** [פ/14.06.2018, 896-897]. רק לאחר שהחברה הפסידה כסף לאורך זמן, הועברה קריטי לתפקיד ניהולי בה, הגישה תכנית עבודה, ואז התברר שהחברה עתידה להמשיך ולאבד כספים נוספים – וברמלי קיבל את המלצת קריטי להפסיק את ההשקעה בה [פ/14.06.2018, 896-897].

42. **חברת מסלולים** היא חברה בה החזיקה רוביקון 50% מהמניות, ושאליה הועברו עד לתום שנת 2015 סך של 9.5 מיליון ש"ח [ת/1355]. מדובר היה בכספים שהועברו באמצעות הלוואה שנקבעה במסגרת הסכם מייסדים, וכי מדובר היה בהלוואה מסוכנת לחברה שפעלה ללא תכנית עסקית [ת/1364]. לעניין זה הבהירה קריטי כי: **"מסלולים לא הרוויחה עדיין כסף, השקענו הרבה כסף בשביל להקים אותה...פתאום הבנתי שבכלל אין לנו אישור רישוי עסק...מי שמשכיר לנו את המסלול אין לו בכלל רישוי לעסק הזה..."** [פ/14.6.2018, 922].

יתר על כן, ובהתאם לבדיקתה של רו"ח מלכא, הרי שעל מנת לכסות את הפסדיה הגדולים של מסלולים, נדרשו 4.5 מיליון ש"ח ואילו המפרק הצליח לחלץ מן החברה פחות מחצי מיליון ש"ח בלבד [ת/661].

43. נוסף על אלו, בוצעו השקעות במגוון רחב של פעילות עסקית, חברות הזנק, קרן סילבר, איזיבוב, חברות מסחריות שברובן היו הפסדיות ונזדקקו רובן ככולם להזרמות כספים בסכומים משמעותיים מדי חודש על מנת להמשיך ולהתקיים.

(10) משיכותיו הפרטיות של ברמלי מרוביקון לחשבונותיו הפרטיים

44. חרף ידיעתו על האיסור לעשות כן, תוך שהוא לטענתו החזיר את הכספים, טען ברמלי שממילא הוא היה זכאי למשוך אותם, כחלק מהשכר שמגיע לו.

45. כפי שקבעתי בהכרעת הדין, נוכח העובדה שאין מחלוקת כי כספים אלו נמשכו על-ידי ברמלי, בהתאם לשורת עדויות שהובאו בפניי בנוגע לאופן ביצוע המשיכות, כמו גם חוות דעת מופקדי בעניין זה – קבעתי כי הכספים נלקחו שלא כדין.

ודוק, עצם משיכת הכספים מרוביקון לתוך חשבונו האישי של ברמלי הוא מעשה פסול, ולעניין זה העובדה שמדובר בחברה פרטית אינו רלוונטי כלל. זאת, מקום בו הובטח למשקיעים שיעשה שימוש מסוים בכספים, ואין כל מחלוקת ששימוש זה חורג מהבטחות אלה.

כן אציין כבר עתה, כי בכל הנוגע להפרת אמון המשקיעים ולקידחת כספיהם, אף לא רלוונטי אם בסופו של יום הוחזרו הכספים כפי שטוען ברמלי, אם לאו.

46. אשר על כן, אף מבלי להידרש להזרמת כספי המשקיעים לחברות אשר הוחזקו על ידי ברמלי כגון WTP, ויה אפיה, מסעדות טובות, ננה בר ואתנחתא, מצאתי שברמלי משך שלא כדין כ-18 מיליון ש"ח של כספי המשקיעים מרוביקון.

(11) חוות הדעת החשבונאיות

47. כמפורט בהכרעת הדין, בחרתי לקבל את ממצאי חוות הדעת של רו"ח מרום, ולהעדיף אותה על פני חוות הדעת של ד"ר מופקדי – וזאת בפרט לעניין שאלת השימוש שנעשה בפועל בכספי המשקיעים לפי מודל 72 השעות.

הכרעתי כאמור, היא בראש ובראשונה לאור העובדה שחו"ד מופקדי התבססה על מספר הנחות חלקיות, מוטות ואף שגויות, שהונחו בפני ד"ר מופקדי על ידי הנאשם ובאי כוחו, שתיקונו, כפי שגם הודה ד"ר מופקדי בחקירתו, משנה מהותית את חוות הדעת.

48. מכאן, שמסקנות חוות הדעת של ד"ר מופקדי, הנשענות על הנחת המוצא לפיה השימוש שנעשה בפועל בכספי המשקיעים היה בהתאם להתחייבויות מולם – בטלות, ואלו למעשה מסקנות שלא ניתן לייחס להן משקל.

(12) האישום הראשון – עיקרי קביעותיי במסגרת הכרעת הדין

כפי שציינתי בפתח דבריי, האישום הראשון, הוא האישום המרכזי בענייננו, עניינו בקבלה במרמה של כספי משקיעים, גניבתם והלבנתם, וזאת על דרך של גיוס משקיעים לנאשמות 2 ו-4. במסגרת הכרעת הדין דנתי בפירוט בכל אחד מן האישומים תוך הוראות הדין על נסיבות העניין שלפניי, ואלו הם עיקרי קביעותיי:

א. קבלת דבר במרמה

49. מן החומר הראיתי שהובא בפניי, עולה כי בענייננו מתקיימים אצל ברמלי כלל יסודות העבירה של קבלת דבר במרמה.

50. אשר לקבלת דבר, הוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי אצל קרן קלע התקבלו ממשקיעים כספים בהיקף של 340 מיליון ש"ח, והכל כפי שפורט לעיל. עוד הוכח לפניי כי מתקיים יסוד הקשר הסיבתי, שכן הוכח שאלמלא המצגים שניתנו על ידי ברמלי עצמו, המגייסים וכן פרסומיה של החברה, המשקיעים לא היו משקיעים כלל את כספם.

לעניין זה אחזור ואדגיש, כי משקיעים רבים הבהירו הן במסגרת השאלונים, הן במסגרת חקירתם לפניי, כי לא היו משקיעים כלל בקרן קלע אילו ידעו שהכספים ינותבו לפעילותה של רוביקון וכן לצרכיו הפרטיים של ברמלי, וכן הבהירו שלא היו משקיעים בכל אפיק שאיננו השלמות הון לעד 72 שעות – כפי שהוצג להם.

51. אשר לקיומן של נסיבות מחמירות, ברמלי הוביל והנהיג מערך גיוס מורכב ומתוחכם, אשר כלל עיצוב מסרים שיווקיים מדויקים ומתוכננים במטרה לפנות לאוכלוסיות שונות ובמטרה להבטיח כי הכספים יושקעו בקרן קלע, וזאת מבלי שידעו מה היא מטרת ההשקעה האמתית.

לעניין זה, יש להדגיש את הניגוד בין התנהלותו הממדרת של ברמלי בפועל לבין אמירותיו הפומביות – המדגישות ומרחיבות את מידת התחכום של התכנית בה פעל, ומלמד גם היא על הנסיבות המחמירות בענייננו :

"אני תמיד ממליץ לאנשים להשתמש קודם כל בשכל הישר. לבקש הסברים מפורטים לאופן בו מושגת התשואה, ואם הם לא מבינים אותם באופן מלא או שהם לא מתקבלים על דעתם – פשוט להימנע מלהשקיע. בנוסף, כל העברת כסף צריכה להיות מתועדת בחוזה ובקבלות וכמובן שכל השקעה צריכה להיות מגובה בהסכם השקעה בכתב. חשוב לבקש לראות אישורים משפטיים של הגוף שמנהל את ההשקעה. כלל האצבע אומר שכאשר אין מה להסתיר, האישורים הללו זמינים..." [ההדגשה שלי; ת/313, ת/315].

52. מכל אלה, ועל יסוד מסקנותיי העובדתיות ביחס לפעילותו של ברמלי באמצעות קרן קלע וקבוצת רוביקון כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין, מצאתי כי הוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי ברמלי קיבל את כספי המשקיעים במרמה – וכי העבירה בוצעה על ידו בנסיבות מחמירות.

ב. גניבה בידי מורשה

53. היסודות הדרושים להרשעה בעבירה הם כדלהלן : על הנאשם להחזיק כדין בדבר שניתן להיגנב ; על הדבר להיות מוחזק בצורה של פיקדון או בעלות חלקית ; על הנאשם לשלוח ידו באותו דבר ; תוך שהוא פועל במרמה ; לשימושו שלו או של אחר שאינו בעל הדבר [ת"פ (מחוזי ת"א) 40213-05 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי וכלכלה נ' גבעוני, 1161 (פורסם בנבו, 26.12.2012) (להלן – עניין הבי במחוזי)].

54. כמפורט ברמלי "החזיק כדין" בכספי המשקיעים בקרנות קלע באמצעות יכולתו לנהל את פעילות החברות ולשלוט באופן מלא באופן חלוקת הכספים. סוגיה זו נידונה בהרחבה ולכן אוסיף רק כדוגמה, כי כאשר ביקש ברמלי למשוך כסף לחשבוננו הפרטי היה מבקש מבביז'אייב לבצע את ההעברה, וללא בירור נוסף הכספים היו מועברים.

55. **בהתאם לכך, זהו מקרה מובהק בו מתקיים רכיב "המרמה"**. שכן, ברמלי עשה שימוש ציני בכספי המשקיעים מקום בו בחר להשתמש בהם לצורך השקעות בחברות שונות, חלקן הגדול בבעלותו ואף לצרכיו הפרטיים. לכאורה, אין פסול בניהול חברת השקעות וביצוע השקעות שונות עם כספי המשקיעים אשר הושקעו למטרה זו. אולם, הכספים הושקעו בקרן קלע למטרה ברורה ומוגדרת וכלל השימושים אשר נעשו בהם, נעשו ללא כל אבחנה ובהתעלמות מוחלטת מהבטחה זו, תוך הפרה מלאה של אמון המשקיעים.

56. **בהתאם לכל זאת, מצאתי כי מקום בו העמיד ברמלי את כספי המשקיעים בסיכון וזאת בניגוד מוחלט למצגים שניתנו להם בעת ביצוע ההשקעה, מתקיימים יסודות עבירת הגניבה לפי סעיף 393.**

57. בנסיבות המקרה דנן, מתקיימים יסודות שתי העבירות. אולם, בחינת המקרה בדרך אותה סלל כב' השופט שהם בעניין **חבר**, מראה כי יש להרשיע את הנאשם בעבירת הגניבה בידי מורשה בלבד.

58. כך, ברמלי נטל את כספי המשקיעים תוך התבססות על מרמה שהשימוש בכספים אלו יעשה על ידי קרן קלע בלבד ולצורכי השלמת הון. הרווחים אותם גרף ברמלי ממעשים אלו, נבעו באופן ישיר מאותם כספי משקיעים שכן הכספים אותם משך היו כספי המשקיעים וכל ההשקעות בחברות הפרטיות שבבעלותו נעשו בכספים אלו. כמו כן, הלכה למעשה, מעשיו הובילו לכך שלא ניתן היה להשיב את כספי המשקיעים.

59. משהוכח כי מתקיימים בברמלי יסודות עבירת הגניבה לפי סעיף 393 לחוק העונשין, הרי שהוכח כי הוא מבצע ישיר של העבירה ומתייטר הצורך בבחינת ביצוע באמצעות אחר לפי סעיף 29(ג) לחוק העונשין.

60. **בהתאם לאמור לעיל, אני מרשיע את ברמלי בריבוי עבירות לפי סעיף 393 לחוק העונשין.**

ג. עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון

1. ג. פעולה ברכוש אסור במטרה להסוות

61. כמפורט בהכרעת הדין, מחומר הראיות שהונח לפניי עולה בבירור שמטרת העברת הכספים, כמו גם המידור הכבד שהונהג בקבוצת רוביקון הייתה **"להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו"** ומשכך, מתקיימת כוונה להסתיר, לא נדרשת הלכת הצפיות ומתקיים יסוד זה.

62. כן, גם לעניין ריבוי עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, משהוכח כי מתקיימים בברמלי יסודות העבירה, מתייחר הצורך לדון בהרשעתו בביצוע באמצעות אחר לפי סעיף 29(ג) לחוק העונשין.

63. **בהתאם לאמור לעיל, אני מרשיע את ברמלי בריבוי עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.**

2. חוק איסור הלבנת הון – דיווח כוזב

64. ברמלי נמנע מלהצהיר על עצמו כנהנה בחשבונות בנק של קרן קלע ורוביקון. זאת, למרות שהצדדים אינם חלוקים שברמלי היה נוהג למשוך מחשבונות אלה כספים גם לחשבונותיו הפרטיים [ראו את התייחסות מופקיד בעדותו לפני: פ/27.06.2019, 355, 12-7].

למרות זאת, ולמרות שאין כל מחלוקת כי ברמלי היה בעל השליטה בקלע וברוביקון, אשתו, דניאלה ברמלי, נרשמה כבעלת השליטה ונהנית בחשבונות [ת/939; ת/944]. ודוק, כל העדים אשר העידו לפניי הציגו עמדה אחידה, לפיה ברמלי היה בעל השליטה ולא הייתה להם כל נגיעה עם אשתו [ראו את עדות דגנית שלום, ת/330].

בעדותו ציין ברמלי באופן ברור, כי רישומה של אשתו בחשבונות הבנק נועד לעקוף את מגבלות הרישום הקיימות עקב היותו פושט רגל בעבר, וזאת למרות שלא הייתה לה נגיעה אמיתית בחברות [פ/24.12.2018, 1689, 31-32].

בכך, בעצם הודה ברמלי בבירור שמניעתו מרישום עצמו כנהנה בחשבונות הבנק נבעה מרגולציה קיימת על פתיחת חשבונות בנק ורצונו לעקוף אותה, בניגוד להוראות החוק. יצוין גם, כי המצג אותו הציג בפני בית המשפט אינו המצג אותו הציג ברמלי לפני הבנק הרלוונטי [ת/949, 7].

65. בהתאם לדברים אלו מתקיימים יסודות העבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון. אוסיף למעלה מן הצורך, כי לא מצאתי לקבל את טענתו של ברמלי לפיה היותו נהנה בחשבון הייתה ידועה לכל, מכמה סיבות: ראשית, רישום אשתו כבעלת השליטה בחשבון נעשתה במטרה להונות את רשויות המדינה, כפי שברמלי עצמו ציין בעדותו; ושנית, אילו אלו היו פני הדברים, לא נדרש היה ברמלי להציג מצג שונה לפני נציגי הבנק.

66. כן, גם לעניין ריבוי עבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, משהוכח כי מתקיימים בברמלי יסודות העבירה, מתייחר הצורך לדון בהרשעתו בביצוע באמצעות אחר לפי סעיף 29(ג) לחוק העונשין.

67. **בהתאם לאמור לעיל, אני מרשיע את ברמלי בשתי עבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון.**

(13) האישום 2 – הצעה לציבור ללא תשקיף – עיקרי קביעותיי במסגרת הכרעת הדין

68. כמפורט בהכרעת הדין, מצאתי בנסיבות העניין שלפניי שאין לקבל את התקיימות החרג בסעיף 15א(א)(1) לחוק ניירות ערך, ויש לבחון את כל משקיעי קרן קלע במרוכז, ללא התחשבות במסלולי ההשקעה השונים. כמו כן, בחינת עדותה של עו"ד ציבולסקי וכן התשתית הראייתית שהונחה לפניי, מלמדת שגם הייעוץ המשפטי אשר קיבל ברמלי בזמן אמת, ייעץ לו באופן שאינו משתמע לשתי פנים, כי נדרש שהספירה תעשה במרוכז.

69. מעבר לכך, מעדויות המגייסים עולה שברמלי עודד אותם להמשיך ולגייס עוד משקיעים, ללא כל מגבלה, כפי שאף ציינתי בפניו בעדותו לפניי:

"כב' הש' כבוב: אז ראית שמגייסים, מגייסים ומגייסים.

העד, מר ברמלי: נכון.

כב' הש' כבוב: ולא באת ואמרת או קיי בואו נבדוק החודש כמה גייסנו?

העד, מר ברמלי: אני אומר שכן, בשביל זה עשינו מסלולים שהם מסלולים שונים, גם חברות שהן שונות וגם אפשרויות השקעה שונות לאורך כל התקופות" [פ/2019.01.02, 1962, 28-32].

70. כמו כן, סיפקה סיוון הסברים שונים אשר לטענתה ניתנו לה על ידי ברמלי לחריגה זו מהמגבלה, בהם – שניתן לגייס לפי השנים בהן קיימת הקרן, כל שנה 35 משקיעים. כך, טענה שהחשוב שניתן לה על ידי ברמלי היה 9 כפול 35, מספר שכאמור חורג במאות משקיעים מעל המותר בחוק.

71. כמפורט בהכרעת הדין, מצאתי שברמלי הכיר היטב את כלל המידע הפרסומי אשר ניתן על ידי קרן קלע, והיה מעורב בתכניו. כמו כן, הכיר ברמלי את המגבלה הקבועה בחוק וקיבל ליווי משפטי חד-משמעי אותה תקופה ועדיין בחר להפר את ההגבלות הקבועות בחוק באמצעות הנחיית נושאי המשרה בקרן קלע באופן אשר הוביל להפרת הוראות סעיף 15 לחוק ניירות ערך.

אוסף, שעניין המדור בקרן קלע, כמו גם ההסברים השונים אשר פורטו לעיל לעניין הסיבות אותן סיפק ברמלי לעובדיו לפיהן ההגבלה אינה חלה בנסיבות המקרה, מוכיחות מעבר לכל ספק, כי ברמלי פעל במטרה להטעות משקיע סביר, ובאופן שמנע מהעובדים בקרן, כמו גם היועצת המשפטית שלה, להבחין בעבירות אותן ביצעה הקרן.

(14) אישום 3 – הטעיית רשות ניירות ערך – עיקרי קביעותיי במסגרת הכרעת הדין

72. כמפורט בהכרעת הדין, ברמלי עצמו הודה והדגיש שהיה מעורב בכל גיוס וככל שלא חתם בעצמו על חוזה ההשקעה, קיבל עדכון בכל גיוס, והדבר גם עולה מעדויות נוספות – ועל כך אין מחלוקת [ראו עדות קוגמן, פ/2018.05.24, 677, 13-18].

73. ביום 25.05.2014 השיב ברמלי לפניית הרשות [ת/38-39]. בתשובתו ציין ברמלי, כי "על אף שקרן קלע מקפידה שלא להתקשר עם יותר מ-35 משקיעים בשנה, בבדיקה שערכנו התגלו מספר חריגות נקודתיות...חריגות אלו נבעו מהגדרה שגויה במערכת המחשב. במערכת המחשב קיימת מגבלה על התקשרות עם למעלה מ-35 משקיעים בשנה", בהמשך לכך צורפה טבלה שהכילה את פרטיהם של 8 משקיעים.

74. בהתאם לזאת, עיקר המחלוקת היא בשאלה האם מתקיים יסוד המרמה, ושלובה במחלוקת זו גם השאלה האם מתקיים היסוד הנפשי הנדרש בעבירה.

כמפורט בהכרעת הדין, בנסיבות המקרה, תוך התחשבות בכך שנעשה פיצול לתשלום הריבית רק בחודש בו נשלחה הרשימה מושא עבירה זו; כאשר ברמלי סיפק הסברים שונים לעובדים הרלוונטים לעניין זה, וכן מנע את ידיעתם של יתר עובדי הקרן, כמו גם של שומרי הסף אשר ייתכן והיו מונעים את שליחתה; ולבסוף, כאשר בחינת תשובותיה הקודמות של הקרן, אשר מכילות אף הן מספר משקיעים הקטן במאות משקיעים מכמות המשקיעים שהיו אותה עת, מצביעות בבירור על כך ששינוי זה במסמך נעשה במטרה להטעות את הרשות.

לעניין זה גם ראיתי את עדותו של אייל, אשר גובתה בלשון פניותיה של הרשות, אשר ציינו בבירור שהקרן מבקשת לקבל "העתקים מכל הסכמי ההשקעה" ו"פירוט של מספר המשקיעים הכולל בקלע" וגם בכך היה כדי לחזק את מסקנתי שפיצול המשקיעים נעשה במטרה להטעות את הרשות כדי שזו תחשוב שקרן קלע לא עברה את הגבלת המשקיעים הקבועה בחוק, ללא פרסום תשקיף, כמפורט לעיל.

בהתאם לכך, מצאתי שמתקיים יסוד ה"מרמה" וכן, מתקיים היסוד הנפשי הקבוע בעבירה.

75. בהתאם לכך, אני מרשיע את ברמלי בעבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין בנסיבות מחמירות.

76. אשר לעבירת הניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, מכיוון שמתקיימים כל נסיבות עבירת הזיוף וכאשר מצאתי שהזיוף נעשה כדי לזכות באמונה של רשות ניירות ערך, מתקיימים גם נסיבות עבירה זו שכן הזיוף נעשה במטרה לקבל את אמון הרשות.

77. ובענייננו, ה"דבר" אותו ביקש ברמלי לקבל הוא אמונה של הרשות, וזאת במטרה שזו לא תפתח בהליכי אכיפה כנגדו וכנגד קרן קלע, כפי שאייל ציין בעדותו שהיה קורה לו הייתה הרשות מודעת למספרי המשקיעים הנכונים אותה עת [פ/13.05.2018, 336, 9-13].

78. בהתאם לאמור לעיל, אני מרשיע את ברמלי בניסיון לקבל דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין בנסיבות מחמירות.

(15) אישום 4 – משיכת כספים ללא אישור מקלע השקעות

79. עניינו של האישום הרביעי לכתב האישום בשתי משיכות כספים אשר בוצעו מקלע השקעות, חברה ציבורית בשליטת רוביקון, לרוביקון, חברה פרטית בשליטתו של ברמלי, בימים 18.08.2015 ו-09.09.2015, כל אחת בסכום של 1,370,000 ש"ח.

80. לאחר מכן, התקיימה פגישה בחדרו של ברמלי ובהמשך לנאמר בה, שלח ברמלי הודעת דוא"ל אל צירט בזאת הלשון [ת/194]:

"יהודית בהמשך לשיחה שלנו אי אפשר כל תזוז לעשות דירקטוריון אני ברוביקון כבר בהתחייבות של 6 מיליון ש"ח כדי לקדם את פעילות קלע אם נפעל בקצב של דירקטוריון [כך במקור – ח.כ.] גם 100 שנה לא תהיה פעילות. במילא רוביקון לקוחת אחריות וערבה להכלה דברי עם אלי תבצעו העברה של 1.370 מיליון עכשיו. זו לא שאלה."

81. ביום 11.10.2015, מכרה רוביקון את השליטה בחברת קלע השקעות למר אלי נידם [ת/203]. סעיף 2.1.15 לחוזה המכירה קובע שיתרת המזומנים בחשבון הבנק של החברה לא יפחת מסך של 4.6 מיליון ש"ח. ככל תפחת יתרת המזומנים מסכום זה, יהיה רשאי הקונה לקזז את ההפרש מסכום התמורה, כדלהלן:

"נכון למועד חתימת הסכם זה, יתרת המזומנים בחשבון הבנק של החברה הינה בסך של כ-5.1 מיליון ש"ח, כאשר לאחר הוצאות אשר ידועות לחברה במועד זה, לא תפחת יתרת המזומנים בחשבון הבנק של החברה מסך של 4.6 מיליון ש"ח. ככל שיתקבלו בחברה דרישות תשלום, בקשר עם התקופה שלפני מועד חתימת הסכם זה, באופן שיתרת המזומנים בחשבון הבנק של החברה תפחת מסך של 4.6 מיליון ש"ח, הרוכש יהא רשאי לקזז את הסכומים האמורים מהתמורה (כהגדרתה להלן) בהתאם להסכם זה..." [ת/203].

82. ביום 02.11.2015 פרסמה קלע השקעות, לאחר העברת הבעלות בחברה, דיווח מיידי תחת הכותרת "דיווח אודות תנועות לא מאושרות בחשבון הבנק של החברה". בדיווח זה פירטה החברה גם שהדירקטוריון סבור, כי לכאורה בוצעו העברות אלה "תוך הפרת כללי ממשל תאגידי תקין ולכאורה, ללא אישור כדין" [ת/176א].

83. על בסיס אירועים אלה יוחסו לברמלי עבירות הגניבה בידי מורשה; מרמה והפרת אמונים בתאגיד; עבירת מנהלים ועובדים בתאגיד; ואי-קיום הוראות סעיף 36 לחוק נירות ערך במטרה להטעות משקיע סביר.

לעופר יוחסו העבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד; כבירות מנהלים ועובדים בתאגיד; ואי-קיום הוראות סעיף 36 לחוק נירות ערך במטרה להטעות משקיע סביר.

84. בהתאם לכל זאת, מצאתי שיש לקבל את עדותה של צירט ומצאתי אותה מהימנה. מנגד, לא מצאתי שיש לתת משקל לעדותו של עופר, שכן היא נסתרת פעמים רבות ומשתנה בין הודעתו ברשות לניירות ערך לבין חקירתו בבית המשפט, וכן אינה הולמת את החומר הראייתי.

לכן, מצאתי שאכן עופר וברמלי מנעו מצירט את הידיעה בדבר ההעברה השנייה.

85. יובהר, כי במסגרת האישום הרביעי הואשמו הנאשמים 1 ו-4 בעבירה לפי סעיפים 424(1) ו-425 לחוק העונשין, וביחס לכך הכרעתי כדלקמן.

א. עבירות נושא משרה בתאגיד – הנאשם 1 (ברמלי)

86. כמפורט בהכרעת הדין, בכל הנוגע לברמלי, מצאתי כי ביצוע משיכות כספים בשווי של כמחצית מכספי החברה והעברתם ללא אישור, פוגעת בתדמית החברה, כחברה ציבורית. זאת במיוחד מקום בו לאחר החלפת השליטה בחברה, זו הוציאה דיווח מיידי, שם פירטה תחת הכותרת "דיווח אודות תנועות לא מאושרות בחשבון הבנק של החברה", כי הדירקטוריון סבור שלכאורה בוצעו העברות הכספים "תוך הפרת כללי ממשל תאגידי תקין ולכאורה, ללא אישור כדין" [ת/176א].

בהתאם לכך, מצאתי שבנסיבות מקרה זה אכן נגרם נזק לחברה, ואין נפקא מינא שהוחזרו כספי המשיכות ואף הושב סכום גבוה יותר מהסכום שנלקח. עצם לקיחת הכספים ללא האישור המתאים, בחשאי, ושימוש למטרות הזרות לתאגיד, מבססות את קיומו של יסוד זה.

87. לאור כל האמור, אני מרשיע את ברמלי, בעבירות נושא משרה בחברה הן לפי סעיף 424(1), הן לפי סעיף 425 לחוק העונשין.

ב. עבירות נושא משרה בתאגיד – הנאשם 5 (ישראל עופר)

88. בבחינת התקיימות יסודות העברה בעניינו של עופר, ראשית, התגלעה מחלוקת בין הצדדים בהגדרת תפקידו. כאמור, נדרש שעובר העבירה יהיה "מנהל, מנהל עסקים או עובד אחר של תאגיד". בעניין זה, אף אם אקבל את טענותיו של עופר, כי תפקידו בחברה היה מצומצם ביותר, אין מחלוקת שהוא עונה להגדרה "עובד אחר של התאגיד".

89. בבחינת יסוד הפרת אמונים בסעיף 425 לחוק העונשין, מצאתי שהיסוד מתקיים על סמך האמור לעיל. כך, אף אם אקבל את טענות עופר שלא היה לו עניין בהעברת הכספים ושתפקידו היה שולי בחברה, עדיין אין בכך כדי למנוע את התקיימות יסוד הפרת האמונים. כאמור, עופר ידע שמדובר בעסקה חריגה אשר לבעל השליטה בחברה עניין בה, והיא לא אושרה כדין. כמו כן, בתור חשב החברה, אף בתפקיד מצומצם ביותר, ידע עופר אודות הסיכון שהעברה גורמת לכספי החברה – מחצית מכל הונה אותה עת.

כמו כן, מצאתי קושי בכך שעופר ביקש שגם ברמלי יחתום על ההעברה וזאת למרות שהחתימות שלו ושל רגינה הספיקו בהתאם לנהלי החברה [פ/10.09.2019, 2088]. כמו כן, יש קושי רב בכך

שלמרות שהיה מקובל בחברה לפנות לייעוץ משפטי, שכן עופר טען שצירט פנתה עליהם "בלי הפסקה" [פ/10.03.2019, 2090, 14], עופר שטען שההעברה השנייה הטרידה אותו אך הסכים לבצע אותה לאחר שברמלי אמר לו שיש ליווי משפטי לעניין, בחר שלא להתייעץ עם היועץ המשפטי של החברה וזאת עקב העלויות הכספיות שבפנייה מסוג זה [שם, 2089, 5-11].

מצב דברים זה מתאר בבירור שעופר פעל באופן שאינו מגשים את האינטרס שעל מילוי הופקד ואף פעל כנגד טובת החברה. בהתאם לכך, מצאתי שמתקיים יסוד הפרת האמונים.

90. מעשיו של עופר, התאפשרו רק עקב היותו חשב החברה ומורשה חתימה בה. כמו כן, אף לגרסתו של עופר, כי חשב שהעסקאות אומנם מסכנות את כספי החברה אך יובילו לרווחים עתידיים, מובילה למסקנה שפעל "אגב מילוי תפקידו" בעת העברת הכספים.

91. אף אם אקבל שעופר לא היה מודע למצבה הקשה של רוביקון, הוא הבין שהוא מסכן את כספי החברה בביצוע ההעברות, כפי שהסביר בהודעתו בהתאם לכך, מצאתי שמתקיים יסוד "דבר הפוגע ביכולתו של התאגיד לקיים את התחייבויותיו".

92. כמו כן, לאור התנהלותו של עופר לאחר ביצוע ההעברה השנייה, כמו גם דבריו המפורשים בהודעתו, מצאתי שהיה מודע לכך שמעשיו נעשו תוך הפרת אמונים, סיכנו ופגעו ביכולת התאגיד לעמוד בהתחייבויותיו, כמו גם בניהולו התקין.

93. כן, משהוכח כי עופר הוא מבצע ישיר לעניין עבירות אלו, מתייתר הצורך בדיון בהרשעתו בביצוע בצוותא לפי סעיף 29(ב) לחוק העונשין.

94. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את עופר, בעבירות נושא משרה בחברה הן לפי סעיף 424(1), הן לפי סעיף 425 לחוק העונשין.

ג. עבירת אי-קיום חובת הדיווח של תאגיד – הנאשם 1 (ברמלי)

95. מתוקף תפקידו של ברמלי כיו"ר דירקטוריון קלע השקעות, אין מחלוקת כי נכלל בחלופה הראשונה לסעיף 53 לחוק ניירות ערך – מי שאחראי, מתוקף תפקידו, לפרסום הדו"חות.

96. לאור האמור, ובהתאם למפורט בהכרעת הדין, אני מרשיע את ברמלי, בשלוש עבירות לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך.

ד. עבירת אי-קיום חובת הדיווח של התאגיד – הנאשם 5

97. מתוקף תפקידו של עופר כחשב קלע השקעות, במיוחד מקום בו בחברה לא היה סמנכ"ל כספים מכח, אין מחלוקת כי הוא נכלל בחלופה הראשונה לסעיף 53 לחוק ניירות ערך – מי שאחראי, מתוקף תפקידו, לפרסום הדו"חות.

יותר מכך ומעבר לדיון לעיל בגרסתו של עופר, יש להוסיף שבהודעתו אמר, כי "כשהתחלתי לרדוף אחרי ברמלי שיחזיר את הכסף או שידווח על העסקאות לי כדי שנוציא דיווח מיידי או

שנכלול דיווח בדו"ח הכספי הוא התחמק... [ת/1010, 6, 19-21]. מכך למדתי שעופר ראה עצמו בתור סמכות בחברה אשר ניתן לדווח לה, וכתוצאה מכך יפורסם דו"ח מיידי או יכלל פרט מה בדו"ח הכספי, היינו – מי שאחראי, מתוקף תפקידו, לפרסום הדו"חות.

98. בחקירתו בבית המשפט, פירט עופר שכלל לא חשד שיש איזשהו טעם לפגם בהעברות הכספים וזאת למרות שחשב שהדבר נועד לעסקאות מהירות ודחופות, ולמרות שבין ההעברות עבר כחודש, לא הוחזרו הכספים. כל אותו זמן עופר לא בירר אודותיהם, ולא ביקש פרטים לעניין אותה עסקה [פ/10.03.2019, 2131-2132].

99. לא מצאתי שיש **בטענותיו** של עופר לפיהן ייתכן והיו נאשמים נוספים בעבירה זו, כדי לסתור את החזקה שאי-הפרסום נעשה במטרה להונות משקיע סביר. זאת ועוד, בחינת מעשיו של עופר, מראה שהיה מודע לכך שיש טעם לפגם בהעברות הכספים, אך המתין עוד זמן ממושך ביותר, בעצם עד שלא ניתן היה עוד להסתיר את ההעברות, כדי לדווח עליהן.

ודוק, עופר דרש את השבת הכספים רק לאחר היום בו נחתם הסכם המכירה עם נידם, ביום 11.10.2015 [ת/203]. במועד זה בעצם לא ניתן היה עוד להסתיר את ההעברות הכספיות עקב סעיף 2.1.15 להסכם זה המפורט לעיל, שכן היו חסרים כספים בקופת החברה. יותר מכך, עופר גם נדרש לדווח שלא קיימים חובות בין רוביקון לקלע השקעות [ת/176]. משמע, עופר המתין עם הדיווח על ההעברות עד למועד בו הוא עצמו נדרש לדווח עליהן ולא ניתן היה עוד להסתירן.

100. **לאור האמור, ובהתאם למפורט בהכרעת הדין, אני מרשיע את עופר בשלוש עבירות לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך.**